

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن قلم ایران (در تبعید)

۲۴ اپریل ۲۰۱۶

IRANIAN PEN CENTER (IN EXILE)

بیانیه انجمن قلم ایران (در تبعید)

اول ماه می، روز جهانی کارگر، گرامی باد!

اول ماه می روز جهانی کارگر، یادآور دورانیست که در آن، کارگران شیکاگو در میدان مبارزه علیه ظلم و ستم، تبعیض و نابرابری، استثمار و ساعت کاری طولانی مبارزه کردند و جان باختند تا بعدها در سراسر جهان به جای شانزده و... ساعت کار روزانه، ۸ ساعت کار کنند. بی‌تردید هر چه ساعت کار کمتر باشد به همان نسبت نیز کیفیت کار بالا می‌رود و هم توانایی‌ها و ابتکارهای انسانی رشد می‌کنند. از این‌رو، کارگران شیکاگو می‌خواستند ساعت کارشان کمتر باشد تا بتوانند سازندگی‌ها و نوآوری‌ها و خلاقیت‌های انسانی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی خود را نیز شکوفا سازند.

در جهان امروز، به‌ویژه در جامعه کنونی ایران و بده و بستان‌های دولت‌های جهان با حکومت اسلامی ایران پس از برجام، مسأله نقض حقوق بشر، دستمزدهای پائین همه مزدبگیران، دستمزدهای معوقه، اخراج‌سازی‌ها، عدم پرداخت بیمه بیکاری مکفی برای همه جویندگان کار، عدم حق تشکل مستقل کارگری، عدم آزادی اعتصاب و همایش‌ها و تشکل‌های صنفی و سیاسی و همچنین آزادی کارگران زندانی و همه زندانیان سیاسی، لغو اعدام و... بیش از هر زمان دیگر موضوعیت دارند.

کارگران ایران از نظر پیدی و فکری، چنان در بند ابتدائی‌ترین نیازهای اقتصادی، سیاسی و اجتماعی گرفتار هستند که حتی اگر کارگر روزانه ۱۸ ساعت هم کار کند، باز هم از تأمین نیازهای روزمره خود و خانواده‌هایشان در مانده است. در نتیجه کارگران ایران، نه زمان و نه توانائی مالی دارند که با خانواده‌هایشان سفر بروند و تفریح کنند؛ کتاب و روزنامه بخوانند، فلم ببینند و موسیقی گوش دهند، بچه‌هایشان را به مدرسه بفرستند و از چنان فرصتی برخوردار شوند

که بتوانند فارغ از مشکل‌ها و سرکوب‌های موجود، تشکل‌های مستقل خود را برپا دارند و با تکیه بر آن‌ها، متحدانه و هدفمند در جهت تحقق مطالبات و خواست‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و انسانی‌شان پیکار کنند.

انجمن قلم ایران در تبعید، خواستار آزادی فعالیت تشکل‌های مستقل و آزادی فعالان و رهبران دربند کارگران، آموزگاران و پرستاران و روزنامه‌نگاران و همه زندانیان سیاسی و اجتماعی و لغو مجازات غیرانسانی اعدام است.

در چنین شرایط فلاکت‌بار اقتصادی، اختناق و سانسور، با گرمی‌داشت این روز، هم‌صدا با کارگران سراسر جهان اعلام می‌کنیم که ما به آزادی، برابری، دموکراسی، عدالت اجتماعی و رفاه نیاز داریم.

انجمن قلم ایران در تبعید

اول ماه می ۲۰۱۶